

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
sekmadienio rytinė sesija, 2008 m. balandžio 6 d.

„Mano siela gėrisi Viešpaties dalykais”

Siuzan V.Tener

Buvusi Visuotinė Merginų organizacijos prezidentė

Gėrėjimasis Viešpaties dalykais... pakylės mūsų širdis ir paskatins mus džiūgauti.

Mormono Knygoje Nefis dažnai kalba apie gėrėjimąsi. Jis gėrisi “Viešpaties dalykais”, Raštais ir „didžiu ir amžinu mūsų Dangiškojo Tėvo planu” (žr. 2Nefio 4:15-15, 11:2-8). Itin dažnai savo pasigėrėjimo objektus, padedančius jam pakylėti ir sutelkti dvasią ties amžiniais palaiminimais, Nefis prisimena liūdesio metu.

Mes taip pat turėtume gėrėtis Viešpaties dalykais, nes jie „pakylės” mūsų širdis ir paskatins mus džiūgauti (2 Nefio 11:8). Leiskite paminėti keletą dalykų, kuriais aš gėriuosi.

Gėriuosi mūsų Gelbėtoju, Jėzumi Kristumi. Kaip ir Nefis, „Džiūgauju mano Jėzumi” (2Nefio 33:6), Jo tarnavimo ir gelbėjimo misija šioje žemėje. Jis teikia šviesą ir viltį ir padovanojo mums Šventąją Dvasią, kad ji vestų ir guostų mus kelyje, kuriuo turime eiti. Tik per Jį galime sugrįžti pas savo Dangiškąjį Tėvą. „Žmonių vaikai gali būti išgelbėti – tik Kristaus, Viešpaties Visagalio, vardu ir tik per Jį.” (Mozijo 3:17.)

Gėriuosi sugrąžintąja Jėzaus Kristaus evangelija, pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato, su kuriais turėjau palaimintą progą tarnauti. Liudiju, kad Prezidentas Tomas S. Monsonas šiandien yra Viešpaties pranašas žemėje. Gėriuosi, kad jis yra tikras Kristaus tarnas, kiekvienam ištiesiantis nuoširdumo ir meilės ranką.

Gėriuosi kunigystės raktais ir žemę nusėjusiomis šventyklomis, kurių dėka galime atlikti amžinybės apeigas ir sudaryti sandoras. Neseniai kelios laimingiausios dienos buvo mano pačios vaikų santuokos šventykloje, kur mano tėvas atliko tas šventas apeigas.

Gėriuosi jaunimo stiprybe, kai matau juos užplūstančius šventyklas, kad krikštytūsi už mirusiųosius. Žaviuosi, kaip jie laikosi elgesio standartų, atvedančių juos į šventyklą, ir kaip jie ruošiasi būti ištikimais misionieriais ir teisiomis motinomis bei tėvais.

Gėriuosi, kad esu Dangiškojo Tėvo, kuris myli mane, dukra. Apie savo dievišką prigimtį sužinojau dar vaikystėje, kai buvau šalia mamos. Visai neseniai pamačiau savo trimetę anūkę, besimokančią apie savo prigimtį iš savo mamos. Eliza nuėjo į lovą nusiminusi. Nuraminti ją galėjo tik vėl mamos papasakota jos mėgstamiausia, tikroji istorija apie ypatingą naktį, kai Dangiškasis Tėvas aiškiai ir be abejonės pašnibždėjo į mamytės širdį, kad Eliza yra ypatinga siela, kurios laukia kilni misija.

Labai gėriuosi savo, kaip ugdytojos, pareigomis, kurios leidžia man išreikšti savo, kaip moters, savitumą Beje, visuomet stebiuosi, kad moterys, merginos ir net mažos mergaitės, atrodo, turi įgimtą domėjimąsi ir sugebėjimą ugdyti. Tai ne tik pirmoji motinos pareiga, bet ir dalis mūsų

„asmens ikižemiškojo, žemiškojo ir būsimą amžinojo savitumo ir paskirtis“ (Šeima. Pareiškimas Pasauliui). Ugdyti – tai mokytis, prižiūrėti vystymąsi, skatinti augimą, maitinti ir auklėti. Kas gi nedžiūgaus gavęs tokias palaimintas pareigas?

Žodis *ugdyti* Raštuose minimas tik du kartus ir abu kartus kalbant apie tėvų atsakomybę išauginti savo vaikus „Viešpaties ugdymo bei pamokymo“ dvasioje (Efeziečių 6:4; Enoso 1:1) Prezidentas Hinklis taip pat priminė abiems – vyrams ir moterims – būti ugdytojais. Jis sakė: „Žymiai nuostabesnė būtų ... visuomenė, kurioje gyvename, jei kiekvienas tėvas... ir mama laikytų savo vaikus ... dangaus Dievo ... dovanomis ... ir auklėtų juos su tikra meile, Viešpaties išmintimi ir pamokymu.“ (Gordonas B. Hinklis, „Šie mūsų mažutėliai“, 2007 m. gruodžio mėn. Pirmosios prezidentūros žinia.)

Gėriuosi šeimomis. Neseniai džiaugiausi naujos anūkės gimimu šeimoje, kuri supranta, kad tėvai turi didžiulę atsakomybę auginti savo vaikus meilėje ir teisme. Vyresniesiems broliams ir seserims buvo smalsu, kaip jų mažoji sesutė atėjo į šį pasaulį. Savo pirmąsias pamokas apie šį šventą dalyką jie išmoko iš savo mylinčių tėvų, šventoje, dangiškoje šeimos aplinkoje, lydinčioje naujų sielų gimimą mirtingume ir mūsų Dangiškojo Tėvo didžiojo amžinojo plano kontekste. Priešingybė – kitą dieną grįžusi iš darželio anukė pranešė, kad tą dieną pamokoje išmoko „didelį naują terminą, vadinamą seksualine prievarta“. Buvau sukręsta, kad tokiam ankstyvam amžiuje vaikai, saugumo sumetimais, jau turi žinoti apie neigiamus aspektus dalyko, apie kurį jie taip gražiai kalbėjo praeitą vakarą. Gėrėjausi, kaip niekad anksčiau, ugdančia šeima, sukurta pagal Jėzaus Kristaus mokymus.

Jokūbas mokė, kad Viešpats gėrėsi „moterų skaistybe“ (Jokūbo 2:28). Gėriuosi visų moterų ir vyrų skaistybe ir tyrumu. Kaip turėtų sielvartauti Viešpats, matydamas, kaip skaistybė kiekviename šio nuodėmingo pasaulio krašte šiukščiai sulaužoma, o kuklumas išjuokiamas. Kaip mokėsi mano anūkai, Viešpats suteikė Savo vaikams didį artimų, meilingų santykių džiaugsmą. Gėriuosi *Šeima. Pareiškimas Pasauliui* aiškumu, kuris perspėja, kad: „Asmenys, kurie pažeidžia skaistybės sandoras, šiukščiai elgiasi su sutuoktiniu ar vaikais arba nevykdo savo šeimyninių pareigų, vieną dieną turės atsakyti prieš Dievą“.

Gėriuosi pavyzdžiais tų Raštuose aprašytų žmonių, kurie savo žemiškoje kelionėje vaikšto su tikėjimu. Verkiu kaskart, kai skaitydama keliauju su Abraomu ir Izaoku keliu į Morijos kalną, žinodama, kad Abraomas nežino, kad tankmėje, kelionės pabaigoje, bus angelas ir avinas. Kiekvienas esame mūsų žemiškojo kelio viduryje ir nežinome savo pačių mums dar likusios istorijos. Bet mes, kaip ir Abraomas, esame dažnai palaiminami stebuklais.

Džiaugiuosi Viešpaties „pasigailėjimais ir stebuklais“ (žr. „Bless Our Fast, We Pray“ , Hymns, no.138). Žinau, Jo švelnūs pasigailėjimai ir Jo maži ir dideli stebuklai yra tikri. Jie įvyksta Jo būdu ir Jo nustatytu laiku. Kartais tik tuomet, kai atsidiuriame ekstremaliose situacijose. Jėzaus mokiniai Galilėjaus jūroje turėjo gerokai paplušėti, irkluodami visą naktį prieš vėją, kol galiausiai Jėzus atėjo jiems į pagalbą. Jis neatėjo iki „ketvirtosios naktinės sargybos“, tai yra, iki aušros. Tačiau Jis atėjo. (Žr. Morkaus 6:45 – 51.) Liudiju, kad stebuklai vyksta, tačiau kartais reikia laukti iki ketvirtosios naktinės sargybos.

Šiuo momentu įtempiu visą savo tikėjimą ir maldas ir laikiu stebuklų dėl visų mylimų, fiziškai sergančių, emocionaliai išsekusių ir dvasiškai paklydusių. Gėriuosi Viešpaties meile

kiekvienam Jo vaikui ir Jo išmintimi, suteikiančia mums individualiai paruoštas žemiškąsias patirtis.

Galiausiai, yra daugiau dalykų, kuriais gėriuosi, nei galiu išreikšti: amžinąja meile ir pastovia mano vyro pagalba, savo vaikų ir tėvų maldomis bei parama per visus, mano tarnystės visuotinė Merginų organizacijos prezidentė, metus.

„Mano siela gėrisi Viešpaties dalykais“ (2 Nefio 4:16) – Jo įstatymu, Jo gyvenimu, Jo meile. Gėrėtis Juo – tai pripažinti Jo ranką mūsų gyvenimuose. Mūsų evangelinė pareiga – daryti tai, kas teisinga, ir mylėti tai bei gėrėtis tuo, kas teisinga. Kai džiaugiamės Jam tarnaudami, mūsų Tėvas Danguje džiaugiasi galėdamas mus palaiminti. „... man malonu pagerbti tuos, kurie man tarnauja teisme ir tiesoje iki galo.“ (DS 76:5.) Noriu visada būti verta Jo pasigėrėjimo. „Myliu Viešpatį, mano siela gėrisi Juo.“ ("I Love the Lord," Jackman Music Corporation) Jėzaus Kristaus vardu, amen.